

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Casvvm Conscientiae De Sacramentis

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

Aliud Antipharmacum ex Luthero.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40295

nem in manum porrigi, ut olim fiebat, sed attolli panem quasi venerandum: postea adhibita est genuflexio, & buccellam in os ingerere maluerunt, reuerētia nimirum caussa. At qui hoc primum fuisse horrenda illius artolatria initium, quae ne nūc quidem aboleri potest, quis tandem non videt?

Antipharmacum.

In conuenticulo Caluiniano Londinensi cap. 23. statuitur, ut qui cœnam sumunt, id faciant in genua reuerenter, ut par est, inclinati iuxta ritum in libro publica Liturgia ea in parte praestitutum. In eadem pseudosynodo cap. 27. Ministri, cum cœnam Domini administrant, neminem scienter eiusdem facient participem, qui in genua non fuerit inclinatus, sub pœna suspensionis.

Aliud Antipharmacum ex Luthero.

Lutherus in Colloq. sympos. tit. de sacramento Altaris. Quidam interrogabat, an sacramentum honore afficiendum esset? Respondit Lutherus, quando ad altare sacramentum sumo, tum flecto genua mea in signum honoris & reuerentia: sed in lecto; iacens illud sumo.

Idem in cap. 47. Genes. Sicut nos non tantum orantes, sed & baptizantes, absoluentes, & absoluti, & accedentes ad sacram synaxin, quin etiam ad recitationem promissionum, aut textus Euangelij, genua flectere, vel saltem stare debemus in signum adorationis siue reuerentia & gratitudinis, &c. Sic bonum est, quod sacramentum altaris colitur inflexis genibus, quia ibi est verum corpus & sanguis Domini.

Quæritur XLII. generatim, Vtrum sacramentum altaris sit colendum & adorandum. Respondet Beza quæst. 243. In ipsa panis sumptione adoratio, quàm sit periculosa, utpote, quae artolatria occasione aperuerit, res ipsa demonstrat.

ſtrat. Honeſtam igitur hic reuerentiam in Deum directam ſufficere rectè ſapientes (id eſt, Calvinus cum ſuis) iudicarunt.

*Antipharmacum ex Luthero
in cap. 47. Genef.*

ET SI in cœna Domini nihil porrigeretur, præter panem & vinum; ſicut Sacramentarij blaſphemant; tamen eſt ibi promiſſio & vox diuina, & Spiritus ſanctus per verbum operatur in cœna, ideoque decebat nos cum reuerentia accedere. Quanto vero magis id fieri par eſt, quando credimus ad eſſe verum corpus & verum ſanguinem cum verbo? Idem alibi sæpe docet Lutherus. In Epiftola quadam ad amicum de adoratione Sacramenti Tom. 2. Ien. Germ. adorationem Sacramenti pro re adiaphora habet. Sic enim ſcribit: Exterior adoratio, qua fit ore & genuflexione, nihil eſt. Fides eſt vera adoratio, cum credo, ibi eſſe Chriſti carnem & ſanguinem, pro me traditum & fuſum. Hoc ſufficit, Reliqua omnia ſunt indifferentia.

Alicubi Lutherus Sacramento omnem cultum ac venerationem detraxit, (vt & hodie fit à nonnullis Lutheranis) & Calviniftis ad ſuam impietatem viam ſtrauit, nam ideo eleuationem ſuſtulit, vt ſimul Sacramenti adorationem tolleret; neque vllam aliam eius tollendæ cauſſam habuit, vt fatetur ipſemet in Colloq. Sympoſ. tit. de Sacramento Altariſ. Vbi ruruſus moneo, mirandum non eſſe, ſi Proteus Iſlebicus in varias formas ſe transformauit, quia hæc eſt Protei natura, cui antidotũ ex Beza apponemus; qui in Apologia ad Acta Conuentus Torgeniſis apertè ſcribit; adorationem Sacramenti neceſſario ſequi ex Conſubſtantiatione hoc eſt, ex reali præſentia corporis & ſanguinis Chriſti, ſub, in & cum pane & vino.